

סימן קס

נגרות שלא כדון ולענין קבורה בקברות ישראל

ו' אייר תש"י.

מע"כ ידידי הרב הגאון המפורסם מוהר"ר חיים ציצורי שליט"א הגאב"ד קענטאן, אחיא.

בדבר הגרות שהיה אצל ראב"י קאנסערוואטיווער שלא היה בקבלת מצות כראוי והטבילה לא היתה עניי' הב"ד אלא לפני נשיחם. הנה פשוט שהגרות צ"ה כלום דהא קבלת מצות מעכב הגרות ואפילו ככל כל דיני התורה חוץ מדבר אחד מעכב כדאיתא בבבורות דף ל'. וגם צריך שתהיה קבלת המצות בפני

ומעכב אפילו בדיעבד כדאיתא בש"ך סי' רס"ח. ולכן בעצם יש לפקפק על הגרות שיש רבנים המקבלין הא אנו סהדי ברובן שאין מקבלות המצות בהנחית סופן וגם שלא תהא עדיפא מבעלה היהודי הנתגייר בשבילו שהיא רואה שגם הוא מחלל שבת ומופקר להרבה איסורין. אך עכ"ז יש מקום לומר דהא גרות בדיעבד מאחר שאמרה לפני הבית דין המקבלת מצות התורה ואירע גם כן שמקבלת באמת י"ן אולי דנין אף באלו שאין שומרת אח"כ דיני התורה שברור לנו שאף בעת הגרות לא קבלה בלבד. י"ן כדברים שבלב. אף שלדידי לא מסתבר שבשביל אינו יחידות לסלק האנן סהדי ולהחשיב לדברים המבל אבל אולי זהו טעמיהו ויש עכ"פ מקום לזה.

ועוד יש מקום לומר טעם גדול דמה שבעלה הנתגיירה בשבילו הוא מחלל שבת ומופקר בכמה איסורין עושה שהיא סבורה שאין חיוב כ"כ לשמור המצות וא"כ הוא כגר שנתגייר בין העכו"ם שמפורש בשבת דף ס"ח שהיו גר אף שעדין עובד ע"ז עיי"ש הטעם משום שקבל עליו להיות ככל היהודים שנחשבה קבלה אף שלא ידע כלום מהמצות ידיעת המצות אינה מעכבת הגרות ורק בידע ולא רצה לקבל הוא עכוב בגרות דהא א"צ ללמד כל התורה כולה קודם הנתגייר דרך מקצת מודיעין. ולכן אף שהב"ד אמרו לה שצריך לשמור שבת חושבת שהוא רק חדור בעלמא אבל גם מי שאינו שומר השבת וכדומה טועה לומר שהוא יהודי כשר נמצא שלטעות קבלה כל המצות שיהודי מחוייב שהוא גרות אף שמחמת זה לא תקיים עכ"פ המצות. והנה טעם שיש בה ממש להחשיבה לגיורת והוא למוד זכות קצת על הרבנים המקבלים שלא יחשבו עוד גריעי מהדיטות.

אבל עכ"פ צריכה לקבל המצות בפני ב"ד, הרב"ם קאנסערוואטיווער מסתמא אין עושין כן

דהא אין יודעין דיני גרות וגם אינם זכירין לקיים כדון אף אם היו יודעין וממילא חסר קבלת מצות אף הקבלה הגרועה שזה ודאי הוא עכוב בגרות. וגם הא ב"ד של קאנסערוואטיווער הם פסולין לב"ד דהם מופרין בהרבה עיקרי הדת ועוברין על כמה לאוין. עיין בתו"מ סי' ז' סעי' ט' ועיין בפ"ת בשם רעק"א דאף בעברה דרבנן פסול לדון ולא צריך הכרזה. וגם הוא כדאי' שעוברין על כמה איסורין דאורייתא ואף שלא נתקבל עדות עליהו הוא כאנו סהדי שכל ממי ששם הבזוי קאנסערוואטיווער עליו הוא בחזקת מופקר להרבה איסורין ולכפירה בהרבה עיקרים. וכבר בארתי בתשובה אחת שמוחקק לכפירה פסול אף בלא קבלת עדות עליו אף כשנוגע לחלק ואין עתותי בדי' להאריך בזה. ולכן פשוט שאין הגרות שעשה הראב"י של קאנסערוואטיווער כלום.

וגם אף אם היה בעת קבלת המצות ביום ובב"ד כשר ולא היו ב"ד בשעת טבילה אף שלתוס' ורא"ש שהיא שיטה ראשונה במחבר שא"צ ב"ד בדיעבד מ"מ הא שנים כשרים בעינן כדי שיהיו עדים כמפורש בש"ך סק"י דהא ידוע לכל שהיתה נכרית וצריכין לעדים וכיון שלא ראו הטבילה אין לנו עדים שטבלה וממילא היא בחזקת גיורת. ואין לומר דמה ששלחו נשיחם הוא כידוע להם שטבלה ויהיה כהא שכתבו התוס' ביבמות דף מ"ה בשם י"מ דכיון דידוע לכל שטבלה כאלו עומדין שם דמי. דכי ידוע הוא זה דודאי הא אפשר שלא טבלה או לא טבלה כדון רק שהנשים אמרו שטבלו וכדון והן פסולות להעיד ול"ד להא דתוס' דהיתה בחזקת שומרת דה. ואף להרמב"ן שהביאו הר"ן והמ"מ בפ"א מאיסורי ביאה ה"ט במה שמתרץ דברי הר"ף דבדיעבד לא פסלינן לזרעיה דהוא בקבל בפני ב"ד למול ולטבול והלך ומל וטבל שלא בפני ב"ד עיי"ש דכוונתו דכיון דקבל לעשות נאמן שעשה פשוט דהוא בנתגייר ויש שמים דרצונו להתגייר באמת יש לתלות חזקה שעשה כקבלתו אבל בנתגייר שלא לשמה אלא לאישות וכדומה שהוא רק מן ההכרח שיש ודאי לתלות שאם אך תוכל לרמות ולא תעשה כקבלתה תרמה שהרי אין לה רצון להתגייר ואין לה חזקה שתעשה כקבלתה ולכן צריך עדים כשרים לכו"ע ואף בדיעבד צריך שיהיו שנים כשרין לכה"פ וכיון שלא היו שם אלא הנשים היא בחזקת גיורת. (ומש"כ בתר"ה לחלק בין קרובים לנשים לא מסתבר אלא הרמ"א איירי באופן שא"צ עדים כגון שאין מכירין אותו לנכרי או כהא דרמב"ן בטבל לשם שמים וקבל עליו בפני ג' לילך מול ולטבול שחזקה שעשה כקבלתו או כאנו סהדי שטבלה לנדוטה אף שאין שם אלא נשים כדאיתא בתוס'.

וכו"ם ולא ידע כדמ' משום דהתם קבל כ' קבלה טובה על כ' כלל וכמו שבמל' ד' עבד סגי בלא ה"ר ועי' י"ב אבל כד' הגרות וברוב הגר' אין מקבלין הנכ"ד דהוא כנודע שצ"ד שהוא מופקר וצ"ד גולי גיורת זו הנכ"ד לום להתר"ה כי י"ד גרים כאלו ונכ"ד אני אין דעתי נ"ד לא היה נותן כ"ד וכתר"ה יעשה כ"ד זר אחיעזר כ"ד

י"ה שאסרו כ"ד שנואה לו כ"ד יושי ביבמות כ"ד טטר הכתובה כ"ד ו רק כסך כ"ד

שאם הבע"ד נ"ה ר לא נמצא כ"ד שם. פשוט י"ד להיות בסעי' י"ה מיד אחר שיתב"ד לו מגליחין ויב"ד נוהג נדוויי ב"ד י"ת משמתינן כ"ד זשיב א"כ נמצא קאי על ד"ב י"ב שמתין בלא צ"ה וס' דענוי כ"ה הוא קאי א"ב גמר דין והצ"ד באה"ג מסנהדר"ה ה שהביא ראב"י והרמב"ם.

שה פיינשטיין